

Disposició final tercera

Entrada en vigor

La Llei [*], del [*], de modificació de la Llei 10/2013, del 23 de maig, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, entrarà en vigor el dia 1 de gener de 2018.

Edicte

La Sindicatura, en la seva reunió del dia 7 de novembre del 2017, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Jordi Cinca Mateos, ministre de Finances, registrat en data 3 de novembre del 2017, sota el títol **Projecte de llei de modificació de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb els articles 18.1.d) i 82, admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal, sota el procediment d'urgència.

2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de set dies i mig per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 17 de novembre del 2017, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 7 de novembre del 2017

Vicenç Mateu Zamora

Síndic General

Projecte de modificació de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal

Exposició de motius

El Consell General, en la sessió del 30 de novembre del 2016, va aprovar la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, que va ser publicada en el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* número 77, del 22 de desembre del 2016. Aquesta Llei ha entrat en vigor l'1 de gener del 2017.

La Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal implementa al Principat d'Andorra l'estàndard comú de l'OCDE de les normes de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers amb el propòsit de millorar el compliment fiscal

internacional sobre la base de l'intercanvi automàtic recíproc d'informació subjecte a confidencialitat i altres proteccions, incloent-hi disposicions que limiten l'ús de la informació intercanviada i aplicant les lleis i les pràctiques respectives de protecció de les dades personals intercanviades.

Aquesta Llei regula l'intercanvi automàtic d'informació sobre comptes financers entre el Principat d'Andorra i altres estats segons el que disposin els respectius acords o convenis internacionals que siguin aplicables. El primer instrument convencional és l'Acord entre la Unió Europea i el Principat d'Andorra relatiu a l'intercanvi automàtic d'informació de comptes financers per millorar el compliment tributari internacional (d'ara endavant, "Acord amb la UE"). L'Acord amb la UE té en compte els avenços fets en el marc de la Unió Europea i de l'OCDE en relació amb l'assistència administrativa mútua en matèria fiscal. Es va signar el 12 de febrer del 2016 i el Consell General, en la sessió del 20 d'octubre del 2016, el va aprovar, i va ser publicat en el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* número 67, del 16 de novembre del 2016. L'edicte publicat al núm. 1 del BOPA, del 4 de gener del 2017, va fer públic que l'Acord havia entrat en vigor l'1 de gener del 2017.

La Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, també regula l'intercanvi automàtic d'informació basat en altres convenis o acords internacionals, sempre que apliquin l'estàndard comú de l'OCDE de les normes de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers. Per tant, en segon lloc, la Llei preveu que l'Acord multilateral d'intercanvi automàtic d'informació en matèria tributària entre autoritats competents (*Multilateral Competent Authority Agreement*, d'ara endavant "MCAA") constitueixi l'instrument multilateral per al possible intercanvi automàtic d'informació amb els estats que formen part del Conveni multilateral sobre assistència administrativa mútua en matèria fiscal de l'OCDE i del Consell d'Europa (regulat a l'article 6).

L'MCAA implementa l'estàndard per a l'intercanvi automàtic d'informació fiscal. El 3 de desembre del 2015 Andorra va procedir a la signatura de l'Acord i va esdevenir la 75a jurisdicció a signar-lo.

El Conveni multilateral sobre assistència administrativa mútua en matèria fiscal (d'ara endavant, "Conveni multilateral de l'OCDE") és resultat del treball conjunt del Consell d'Europa i l'OCDE. Andorra el va signar el 5 de novembre del 2013. Va ser publicat en el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* número 46, del 12 d'agost del 2016.

Mitjançant edicte publicat al núm. 56 del BOPA, del 5 d'octubre del 2016, es va fer públic que el Conveni multilateral de l'OCDE entrava en vigor l'1 de desembre del 2016.

Adicionalment, el Ministeri de Finances pot negociar acords bilaterals, que el Consell General ha d'aprovar al marge de l'instrument multilateral que constitueix l'MCAA. L'intercanvi d'informació automàtic amb aplicació d'acords bilaterals requereix igualment que els estats compleixin els requisits exigits en la disposició final primera de la Llei.

Aquesta Llei modifica la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, per tal d'incorporar la llista dels estats amb els quals s'intercanviarà automàticament l'any 2019 informació relativa a comptes financers relativa a l'any 2018, en el marc de l'MCAA.

La llista dels estats, en el marc de l'MCAA, amb els quals es proposa intercanviar automàticament l'any 2019 informació sobre comptes financers relativa a l'any 2018 requereix, d'acord amb l'apartat tercer de la disposició final primera de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, l'aprovació del Consell General.

La llista de 32 jurisdiccions amb les quals Andorra intercanviarà automàticament informació relativa a comptes financers l'any 2019 pretén ampliar la llista del 2018 incorporant-hi estats membres del G-20, de l'OCDE, del Global Fòrum i de diverses places financeres internacionals.

L'objectiu és intercanviar informació automàticament per al 2019 amb els 32 estats i jurisdiccions addicionals que figuren a continuació:

- Estats del G-20 (Índia, Mèxic, Canadà, Brasil, Xina, Indonèsia, Japó, Rússia i Aràbia Saudita), països membres de l'OCDE (Xile, Israel i Suïssa) i països membres del Global Forum on Tax Transparency (Colòmbia, Costa Rica, Kuwait, Malàisia, Uruguai).

- Estats i territoris que disposen de places financeres d'importància sectorial o regional (Illes Bermudes, Illes Verges Britàniques, Illes Caiman, Guernsey, Illa de Man, Jersey, Montserrat, Seychelles, Illes Turks i Caicos, Antigua i Barbuda, Illes Cook, Curaçao, Grenada, Maurici i Saint Vicent i les Grenadines).

En el cas de Suïssa, el 16 de juny del 2017 el Consell Federal suís va aprovar i publicar el *Message du Conseil fédéral* sobre l'intercanvi automàtic d'informació automàtica relativa a comptes financers amb 41 estats i territoris, entre els quals es troba el Principat d'Andorra, amb un primer intercanvi d'informació l'any 2019 amb informació relativa a l'any 2018.

La modificació de la Llei 19/2016 incorpora l'anomenat *wider approach* respecte a les obligacions de documentació relatives a la residència fiscal dels titulars dels comptes financers, fins ara limitades als comptes de titulars residents a estats amb què existeix obligació d'intercanvi automàtic d'informació, de forma que tots els comptes de residents en altres estats han de ser identificats i documentats amb les mateixes condicions.

D'aquesta forma, la futura incorporació de nous estats amb els quals Andorra intercanviï informació de manera automàtica que aprovi el Consell General no requerirà noves obligacions de documentació per a les entitats financeres, que ja hauran cobert tots els comptes de titularitat de no residents. Andorra adapta així la posició majoritària dels estats membres del Global Fòrum OCDE.

La primera comunicació automàtica d'informació amb nous estats es referirà a l'any natural iniciat amb posterioritat a la inclusió de l'estat concernit en la llista d'estats que aprova el Consell General. L'intercanvi d'informació amb els estats concernits no es pot referir a períodes temporals anteriors. D'aquesta forma, la informació que hauran de comunicar les institucions financeres s'haurà de referir sempre a anys naturals sencers, iniciats l'1 de gener en què entrin en vigor les obligacions d'informació envers nous estats.

La Llei incorpora un règim transitori per als estats amb què l'intercanvi automàtic d'informació va entrar en vigor l'1 de gener del 2017. Es tracta dels estats membres de la Unió Europea, Gibraltar i els altres estats inclosos a la llista d'estats amb els quals s'intercanviarà automàticament informació en el marc de l'MCAA amb efectes l'1 de gener del 2017, aprovats pel Consell General. Per a aquests estats, totes les referències temporals que conté la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, en la redacció donada per aquesta Llei, s'entenen efectuades l'any immediatament anterior.

Finalment, s'incorpora a la Llei la previsió que es pot suspendre l'intercanvi automàtic d'informació amb els estats inclosos a les llistes aprovades pel Consell General quan, per qualsevol motiu, no es compleixin tots i cadascun dels requisits que requereix l'apartat 1 de la disposició final primera de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal. El Govern ha de dur a terme el control d'aquestes circumstàncies i informar mitjançant un comunicat tècnic les institucions financeres que no han de comunicar informació relativa als estats concernits. La suspensió de l'intercanvi d'informació serà aplicable, en particular, en els supòsits en què no sigui possible un

intercanvi d'informació recíproc i en els supòsits que preveu l'apartat 3 de l'article 7 de l'MCAA, incloent-hi, sense limitar-se, l'incompliment de les disposicions en matèria de confidencialitat i de protecció de dades, la manca per part de l'autoritat competent d'un altre estat de proporcionar a temps la informació apropiada o la definició de la condició de les "entitats" o comptes com a "institucions financeres no obligades a comunicar informació" o com a "comptes exclosos" d'una manera que sigui contrària a l'estàndard comú de l'OCDE de les normes de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers.

Article 1

En aplicació de l'apartat 3 de la disposició final primera de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, s'incorporen a la llista dels estats amb els quals s'intercanviarà automàticament informació en el marc de l'MCAA a partir del 2019, referida a 2018, els estats i territoris compresos a l'annex IV, que passen a formar part integral de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal.

Annex IV. Llistat dels estats amb qui s'efectua intercanvi automàtic d'informació a partir del 2019, relativa al 2018, amb l'aplicació de l'estàndard comú OCDE de les normes de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers

Estat	Data d'entrada en vigor
1. Antigua i Barbuda	01.01.2018
2. Aràbia Saudita	01.01.2018
3. Bermudes	01.01.2018
4. Brasil	01.01.2018
5. Canadà	01.01.2018
6. Colòmbia	01.01.2018
7. Costa Rica	01.01.2018
8. Curaçao	01.01.2018
9. Grenada	01.01.2018
10 Guernsey	01.01.2018
11. Illa de Man	01.01.2018
12. Illes Caiman	01.01.2018
13. Illes Cook	01.01.2018

Estat	Data d'entrada en vigor
14. Illes Turks i Caicos	01.01.2018
15. Illes Verges Britàniques	01.01.2018
16. Índia	01.01.2018
17. Indonèsia	01.01.2018
18. Israel	01.01.2018
19. Japó	01.01.2018
20. Jersey	01.01.2018
21. Kuwait	01.01.2018
22. Malàisia	01.01.2018
23. Maurici	01.01.2018
24. Mèxic	01.01.2018
25. Montserrat	01.01.2018
26. Rússia	01.01.2018
27. Saint Vicent i les Grenadines	01.01.2018
28. Seychelles	01.01.2018
29. Suïssa	01.01.2018
30. Uruguai	01.01.2018
31. Xile	01.01.2018
32. Xina	01.01.2018

Article 2

Es modifica l'apartat 2 de l'article 7 de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, amb el redactat següent:

"2. L'intercanvi d'informació amb sol·licitud prèvia s'efectua en els termes i les condicions que estableix la Llei 10/2017, del 25 de maig, d'intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud prèvia i d'intercanvi d'informació espontani en matèria fiscal."

Article 3

Es modifiquen les seccions I a VI de l'Annex I de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, amb el redactat següent:

"Secció I. Requisits generals de comunicació d'informació"

1. La informació a comunicar corresponent als comptes subjectes a comunicació d'informació és la següent:

a) Nom, adreça, estat o estats de residència, número de registre tributari o equivalent i, tractant-se de

persones físiques, la data i el lloc de naixement de cadascuna de les persones subjectes a comunicació d'informació que siguin titulars d'un compte. En cas que el titular sigui una entitat i, després d'haver aplicat els procediments de diligència deguda que estableixen les seccions V, VI i VII de l'annex I d'aquesta Llei, s'hagi identificat que una o diverses persones que exerceixen el control de l'entitat són persones subjectes a comunicació d'informació: nom, adreça, estat o estats de residència, número de registre tributari o equivalent, data i lloc de naixement de cadascuna de les persones subjectes a comunicació d'informació;

b) El número de compte (o l'equivalent funcional si no n'hi ha);

c) El nom i el número d'identificació de la institució financera declarant;

d) El saldo o valor del compte (inclòs, en el cas d'un contracte d'assegurança amb valor de rescat o d'un contracte d'annualitats, el valor en efectiu o el valor de rescat) al final de l'any natural considerat o, en cas que el compte s'hagués cancel·lat durant l'any o el període considerat, en la data de cancel·lació;

e) En el cas d'un compte de custòdia:

i. L'import brut total en concepte d'interessos, l'import brut total en concepte de dividends i l'import brut total en concepte d'altres rendes generades en relació amb els actius dipositats al compte, pagats o anotats en cada cas al compte (o en relació amb el compte) durant l'any natural;

ii. Els ingressos bruts totals derivats de la venda o el reembossament d'actius financers pagats o anotats al compte durant l'any natural respecte al qual la institució financera hagués actuat com a dipositar, corredor, agent designat o com a representant en qualsevol altra qualitat pel titular del compte;

f) En el cas d'un compte de dipòsit, l'import brut total d'interessos pagats o anotats al compte durant l'any natural; i

g) En el cas d'un compte no descrit a les lletres (e) i (f), l'import brut total pagat o anotat al titular del compte durant l'any natural en el qual la institució financera fos l'obligat o el deutor, inclòs l'import total corresponent a reembossaments realitzats al titular del compte durant l'any natural.

La informació comunicada ha d'especificar la moneda en la qual es denomina cada import.

2. No obstant les disposicions de l'apartat anterior, són aplicables les excepcions següents respecte a la informació a comunicar:

a) No és necessari comunicar el número de registre tributari o equivalent ni la data de naixement relatius als comptes subjectes a comunicació

d'informació que siguin comptes preexistents o als comptes financers oberts abans de convertir-se en comptes subjectes a comunicació d'informació, sempre que no constin en els registres de la institució financera obligada a comunicar informació. No obstant això, les institucions financeres obligades a comunicar informació han d'intentar aconseguir, emprant un esforç raonable, el número de registre tributari o equivalent i la data de naixement relatius als comptes preexistents com a molt tard al final del segon any natural següent a l'any en el qual es van identificar els comptes preexistents com a comptes subjectes a comunicació d'informació;

b) No és necessari comunicar el número de registre tributari o equivalent si l'estat de residència del titular del compte no l'ha expedit.

Secció II. Requisits generals sobre la diligència deguda

A. Un compte és considerat compte subjecte a comunicació d'informació a partir de la data en la qual s'hagi identificat com a tal, en aplicació dels procediments de diligència deguda regulats a les seccions II a VII i, llevat que es disposi una altra cosa, s'ha de comunicar anualment la informació durant l'any natural següent al qual la informació es refereix.

B. Les institucions financeres andorranes obligades a comunicar informació que, conformement als procediments descrits a les seccions II a VII, identifiqui un compte com a compte d'un altre estat que no sigui un compte subjecte a comunicació d'informació en el moment que s'efectuïn els procediments de diligència deguda, podrà basar-se en el resultat dels mencionats procediments per complir amb les obligacions de comunicació d'informació futures.

C. El saldo o valor d'un compte es determina l'últim dia de l'any natural.

D. Les institucions financeres andorranes obligades a comunicar informació poden utilitzar proveïdors de serveis per a complir amb les obligacions de comunicació d'informació i diligència deguda. En tot cas, aquestes obligacions continuaran sent responsabilitat de les institucions financeres obligades.

E. Les institucions financeres andorranes obligades a comunicar informació poden aplicar als comptes preexistents els procediments de diligència deguda per a comptes nous i aplicar als comptes de menor valor els procediments de diligència deguda per a comptes de major valor, sense perjudici de les normes generals aplicables als comptes preexistents.

Secció III. Diligència deguda relativa als comptes preexistents amb titularitat de persona física

Els procediments següents s'apliquen als comptes preexistents amb titularitat de persona física:

A. Comptes no sotmesos a revisió, identificació o comunicació d'informació. No es requereix la revisió, identificació o comunicació d'informació relativa a un compte preexistent amb titularitat de persona física que sigui un contracte d'assegurança amb valor en efectiu o un contracte d'annualitats, quan estigui prohibida legalment la seva comercialització als residents d'un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació.

B. Comptes de menor valor

Els procediments següents s'apliquen respecte dels comptes de menor valor:

1. Domicili. Si la institució financera obligada a comunicar informació té registrat als seus arxius un domicili actualitzat de la persona física titular del compte basat en proves documentals, pot considerar el titular del compte com a resident fiscal de l'estat on estigui ubicat el domicili a l'efecte de determinar si és una persona subjecta a comunicació d'informació.

2. Recerca en arxius electrònics. Si la institució financera obligada a comunicar informació no es basa en el domicili actualitzat de la persona física titular del compte atenent proves documentals segons es determina a l'apartat B.1, ha de revisar les dades susceptibles de recerca electrònica de què disposi respecte de qualsevol dels indicis següents i aplicar els apartats B.3 a B.6:

- a) Identificació del titular del compte com a resident d'un altre estat;
- b) Adreça postal o domicili (inclòs un apartat de correus) localitzat a un altre estat;
- c) Un o diversos números de telèfon en un altre estat i cap número de telèfon a Andorra;
- d) Ordres permanents (excloses les relatives a comptes de dipòsit) de transferir fons a un compte obert a un altre estat;
- e) Un poder notarial de representació vigent o una autorització de signatura per ordre atorgat a una persona domiciliada en un altre estat; o
- f) Instruccions de retenció de correspondència o una adreça designada per a la recepció de correspondència localitzada en un altre estat en cas que la institució financera no disposi de cap altra adreça del titular del compte en els seus arxius.

3. Si mitjançant la recerca electrònica no es troba cap dels indicis enumerats a l'apartat B.2, no és necessària cap altra actuació fins que no es produeixi un canvi de circumstàncies a partir del qual s'associïn un o diversos indicis amb el compte, o fins

que el compte es converteixi en un compte de major valor.

4. Si mitjançant la recerca electrònica es descobreix qualsevol dels indicis enumerats a l'apartat B.2, lletres a) a e), o si es produeix un canvi de circumstàncies a partir del qual s'associïn un o diversos indicis al compte, la institució financera ha de considerar el titular del compte com a resident fiscal de cadascun dels estats respecte dels quals s'haguessin identificat indicis, llevat que trïi aplicar l'apartat B.6 i una de les excepcions previstes en el dit apartat sigui aplicable al compte.

5. Si mitjançant la recerca electrònica es descobrís una instrucció de retenció de correspondència o una adreça designada per a la recepció de correspondència i no s'hagués trobat cap altra adreça ni cap altre indicati dels enumerats a l'apartat B.2, lletres a) a e), la institució financera ha de portar a terme, en l'ordre més adequat per les circumstàncies, la recerca en arxius en paper descrita a l'apartat C.2, o intentar obtenir del titular del compte una autocertificació o proves documentals per determinar la seva residència fiscal. Si mitjançant la recerca en paper no s'aconseguís cap indicati i no prosperés l'intent d'obtenir del titular del compte una autocertificació o proves documentals, la institució financera ha de comunicar al Ministeri de Finances que el compte no està documentat.

6. Malgrat haver trobat indicis dels enumerats a l'apartat B.2, una institució financera no tracta un titular del compte com a resident d'un altre estat si:

a) La informació del titular del compte comprèn una adreça postal o domicili actuals a l'estat referit, un o diversos números de telèfon de l'estat referit (i cap número de telèfon a Andorra) o ordres permanents (respecte de comptes financers que no siguin comptes de dipòsit) de transferència de fons a un compte obert a l'estat referit, i la institució financera obté, o ha revisat prèviament i conserva en els seus arxius:

(i) Una autocertificació del titular del compte sobre el seu estat o estats de residència que no inclogui l'estat referit; i

(ii) Proves documentals que estableixin la condició del titular del compte com a resident fiscal en un altre estat.

b) La informació del titular del compte inclou un poder notarial de representació vigent o una autorització de signatura per ordre atorgat a una persona domiciliada a l'estat referit i la institució financera obté, o ha revisat prèviament i conserva en els seus arxius:

(i) Una autocertificació del titular del compte sobre el seu estat o estats de residència que no inclogui l'estat referit; o

(ii) Proves documentals que estableixin la condició del titular del compte com a resident fiscal en un altre estat.

C. Procediments de revisió reforçada per als comptes de major valor

Els procediments següents s'apliquen respecte dels comptes de major valor:

1. Recerca en arxius electrònics. Respecte dels comptes de major valor, la institució financera ha de revisar les dades susceptibles de recerca electrònica de què disposi amb la finalitat de trobar qualsevol dels indicis descrits a l'apartat B.2

2. Recerca en arxius en paper. Si les bases de dades susceptibles de recerca electrònica de què disposa la institució financera comprenen camps per a la inclusió i l'enregistrament de tota la informació descrita a l'apartat C.3, no és necessari revisar els arxius en paper. Si les bases de dades electròniques no recullen tota aquesta informació, la institució financera també ha de revisar, respecte dels comptes de major valor, l'arxiu mestre actual del client i, en la mesura que no hi estiguin inclosos, els següents documents associats al compte que la institució financera hagi obtingut en els darrers cinc anys amb la finalitat de trobar qualsevol dels indicis enumerats a l'apartat B.2:

a) Les proves documentals més recents recopilades en relació amb el compte;

b) El contracte o la documentació d'obertura del compte més recent;

c) La documentació més recent obtinguda per la institució financera en aplicació dels procediments de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme o per altres finalitats regulatòries;

d) Qualsevol poder notarial de representació o autorització de signatura per ordre vigents;

e) Qualsevol ordre permanent vigent (excloses les relatives a comptes de dipòsit) de transferència de fons a un compte en un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació.

3. Excepció quan les bases de dades continguin informació suficient. La institució financera no està obligada a portar a terme la recerca en els arxius en paper descrita a l'apartat C.2 quan la informació susceptible de recerca electrònica de què disposi inclogui el següent:

a) La condició del titular del compte respecte de la seva residència;

b) L'adreça i l'adreça postal del titular del compte que constin en els arxius de la institució financera;

c) El número o els números de telèfon del titular del compte, en cas de tenir-ne, que constin en els arxius de la institució financera;

d) En el cas de comptes financers que no siguin comptes de dipòsit, referència a si existeixen ordres permanents de transferència de fons del compte a un altre compte (inclosos els comptes d'una altra sucursal de la institució financera o d'una altra institució financera);

e) Referència a si existeix una adreça designada per a la recepció de correspondència del titular del compte o una instrucció per a la retenció de la seva correspondència;

f) Referència a si existeix qualsevol poder notarial de representació o una autorització de signatura per ordre en relació amb el compte.

4. Consulta al gestor personal del compte sobre el seu coneixement del compte. A més de les recerques en arxius electrònics i en paper descrites als apartats C.1 i C.2, la institució financera ha de tractar com a compte subjecte a comunicació d'informació tot compte de major valor assignat a un gestor personal (inclosos els comptes financers agregats amb el compte de major valor) si el gestor personal coneix que el titular del compte és una persona subjecta a comunicació d'informació.

5. Efectes del descobriment d'indicis.

a) Si després d'haver portat a terme la revisió reforçada dels comptes de major valor no s'hagués trobat cap dels indicis enumerats a l'apartat B.2 i no s'hagués identificat el titular del compte com a resident fiscal a un altre estat en virtut de l'apartat C.4, no serà necessària cap altra actuació fins que no es produeixi un canvi de circumstàncies a partir del qual es puguin associar un o diversos indicis al compte.

b) Si en la revisió reforçada dels comptes de major valor es descobrís qualsevol dels indicis enumerats a l'apartat B.2, lletres a) a e), o si es donés un canvi en les circumstàncies a partir del qual es poguessin associar un o diversos indicis al compte, la institució financera ha de tractar el titular del compte com a resident fiscal de cadascun dels estats respecte dels quals s'haguessin identificat indicis, llevat que triï aplicar l'apartat B.6 i una de les excepcions previstes en aquest apartat sigui aplicable al compte.

c) Si en la revisió reforçada dels comptes de major valor es descobrís una instrucció de retenció de correspondència o una adreça designada per a la recepció de correspondència i no s'hagués trobat cap altra adreça ni cap altre indicati dels enumerats a l'apartat B.2, lletres a) a e), per al titular del compte,

la institució financera ha d'obtenir del titular del compte una autocertificació o proves documentals per determinar la seva residència fiscal. Si la institució financera no pogués aconseguir aquesta autocertificació o proves documentals, ha de comunicar al Ministeri de Finances que el compte no està documentat.

6. Si el compte preexistent de persona física no fos un compte de major valor el 31 de desembre de 2017 però assolís aquesta condició abans que finalitzi l'any natural següent, la institució financera ha de portar a terme els procediments de revisió reforçada respecte d'aquest compte durant l'any natural següent a l'any en el qual el compte es converteixi en un compte de major valor. Si, amb fonament en aquesta revisió, s'identifiqués el compte com un compte subjecte a comunicació d'informació, la institució financera ha de comunicar la informació relativa a l'any en què s'identifiqui com a compte subjecte a comunicació d'informació i als anys següents, anualment, llevat que el titular del compte deixés de ser una persona subjecta a comunicació d'informació.

7. Una vegada aplicats els procediments de revisió reforçada descrits a l'apartat C a un compte de major valor, la institució financera no està obligada a tornar a aplicar-los en els anys següents, a excepció de la consulta al gestor personal, llevat que el compte no estigui documentat. En aquest darrer cas, la institució financera ha d'aplicar-los anualment fins que el compte estigui documentat.

8. Si es produeix un canvi de circumstàncies relatiu a un compte de major valor a partir del qual es puguin associar al compte un o diversos dels indicis enunciats a l'apartat B.2, la institució financera ha de tractar el compte com a compte subjecte a comunicació d'informació en relació amb cadascun dels estats que determinen l'obligació de comunicació d'informació respecte dels quals s'haguessin identificat indicis, tret que opti per aplicar l'apartat B.6 i una de les excepcions d'aquest apartat fos aplicable al compte.

9. Les institucions financeres han de posar en pràctica procediments per garantir que els gestors personals identifiquin els canvis de circumstàncies d'un compte. Per exemple, si es notifica a un gestor personal que el titular del compte té una nova adreça postal en un altre estat, la institució financera ha de considerar la nova adreça com un canvi de circumstàncies i, si opta per aplicar l'apartat B.6, ha d'obtenir la documentació pertinent del titular del compte.

D. Terminis per a la revisió dels comptes preexistents

La revisió dels comptes preexistents de major valor amb titularitat de persona física s'ha d'haver

completat el 31 de desembre de 2018. La revisió dels comptes preexistents de menor valor amb titularitat de persona física ha d'haver-se completat el 31 de desembre de 2019.

Secció IV . Diligència deguda pel que fa als comptes nous amb titularitat de persona física

Els procediments següents s'apliquen als comptes nous amb titularitat de persona física:

A. En el moment d'obertura del compte la institució financera ha d'obtenir una autocertificació, que pot formar part de la documentació d'obertura del compte, que li permeti determinar la residència fiscal o les residències fiscals del titular del compte. La institució financera ha de confirmar la credibilitat de l'autocertificació d'acord amb la informació que hagi obtingut amb l'obertura del compte, inclosa la documentació recopilada en aplicació dels procediments de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme.

B. Si l'autocertificació estableix que el titular del compte és resident fiscal d'un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació, la institució financera ha de tractar el compte com subjecte a comunicació d'informació i l'autocertificació ha d'incloure el número de registre tributari del titular a l'estat de residència fiscal (sota reserva del que disposa l'apartat D de la secció I) i la seva data de naixement.

C. Si es produeix un canvi de circumstàncies relatiu a un compte nou amb titularitat de persona física a partir del qual la institució financera conegui, o tingui motius per creure, que l'autocertificació original és incorrecta o no és fiable, la institució financera no pot confiar en l'autocertificació original i ha d'obtenir-ne una de vàlida que estableixi la residència o les residències fiscals del titular del compte.

Secció V. Diligència deguda pel que fa als comptes preexistents d'entitat

Els procediments següents s'apliquen als comptes preexistents d'entitat:

A. Comptes amb titularitat d'entitat no subjectes a revisió, identificació o comunicació d'informació

Llevat que la institució financera opti per un altre criteri, bé en relació amb tots els comptes preexistents amb titularitat d'entitat o bé, separatament, respecte d'un grup clarament identificat, els comptes preexistents amb titularitat d'entitat amb saldo o valor agregat que no excedeixi 250.000 dòlars estatunidencs el 31 de desembre de 2017 no han de ser objecte de revisió, identificació o comunicació d'informació com a comptes subjectes a comunicació d'informació fins que el seu saldo o

valor agregat excedeixi aquesta quantitat l'últim dia de qualsevol any natural posterior.

B. Comptes amb titularitat d'entitat subjectes a revisió

Es requereix la revisió, de conformitat amb els procediments establerts a l'apartat D, de tot compte preexistent amb titularitat d'entitat amb saldo o valor agregat, determinat el 31 de desembre de 2017, que excedeixi 250.000 dòlars estatunidencs, així com de tot compte preexistent amb titularitat d'entitat amb saldo o valor agregat que no excedeixi aquesta quantitat el 31 de desembre de 2017 però sí que l'excedeixi l'últim dia de qualsevol any natural següent.

C. Comptes amb titularitat d'entitat que poden estar subjectes a comunicació d'informació

Respecte dels comptes preexistents amb titularitat d'entitat descrits a l'apartat B, només s'han de tractar com a comptes que poden estar subjectes a comunicació d'informació els comptes la titularitat dels quals correspongui a una o diverses entitats que siguin residents fiscals a un altre estat, o els comptes la titularitat dels quals correspongui a ENF passives en les quals una o més persones que exerceixen el control siguin residents fiscals a un altre estat.

D. Procediments de revisió per identificar els comptes amb titularitat d'entitat que poden estar subjectes a comunicació d'informació

Respecte dels comptes preexistents amb titularitat d'entitat descrits a l'apartat B, les institucions financeres han d'aplicar els procediments següents de revisió:

1. Determinació de la residència fiscal de l'entitat titular.

a) La institució financera ha de revisar la informació que conservi per motius reguladors o de relació amb el client (inclosa la informació recopilada en aplicació dels procediments de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme) per tal de determinar la residència fiscal de l'entitat titular del compte. A aquest efecte, la informació que indica la residència fiscal de l'entitat titular del compte comprèn el lloc de constitució o direcció, o una adreça ubicada a l'estat referit.

b) En cas que la informació indiqués que l'entitat titular del compte és una persona subjecta a comunicació d'informació, la institució financera ha de tractar el compte com a compte subjecte a comunicació d'informació, llevat que obtingués una autocertificació de l'entitat titular del compte o pogués determinar de manera justificada, amb fonament en la informació de què disposés o en informació pública, que l'entitat titular del compte

no és una persona subjecta a comunicació d'informació.

2. Determinació de la residència de la o les persones que exerceixen el control sobre una ENF passiva.

La institució financera ha d'identificar si el titular del compte és una ENF passiva en la qual una o més persones que exerceixen el control són residents fiscals a altres estats. En cas que alguna de les persones que exerceixen el control de l'ENF passiva fos una persona subjecta a comunicació d'informació, el compte és tractat com a compte subjecte a comunicació d'informació. Per tal de realitzar aquestes determinacions, la institució financera ha de seguir les indicacions establertes a l'apartat D.2, lletres a) a c), en l'ordre que sigui més apropiat segons les circumstàncies.

a) Determinació de si el titular del compte és una ENF passiva

Per tal de determinar si el titular del compte és una ENF passiva, la institució financera ha d'obtenir una autocertificació de l'entitat titular del compte on s'estableixi la seva condició, llevat que pogués determinar de manera justificada, amb fonament en la informació de què disposi o en informació pública, que l'entitat titular del compte és una ENF activa o una institució financera distinta de l'entitat d'inversió descrita a l'apartat A.6.b) de la secció VIII que no sigui resident en un estat participant.

b) Determinació de les persones que exerceixen el control de l'entitat titular del compte

Per tal d'identificar les persones que exerceixen el control de l'entitat titular del compte, la institució financera pot basar-se en la informació que hagi recopilat i conservat en aplicació dels procediments de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme.

c) Determinació de la residència d'una persona que exerceix el control d'una ENF passiva

Per tal de determinar la residència d'una persona que exerceix el control d'una ENF passiva, la institució financera pot basar-se en:

(i) Informació que hagi recopilat i conservat en aplicació dels procediments de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme en el cas d'un compte preexistent amb titularitat d'entitat que correspongui a una o diverses ENF passives i amb saldo o valor agregat que no excedeixi un milió de dòlars estatunidencs; o

(ii) Una autocertificació de l'entitat titular del compte o de les persones que exerceixen el control de l'entitat, relatiu a l'estat o als estats de residència de la persona o les persones que n'exerceixen el control. En cas que no s'aporti una autocertificació,

la institució financera andorrana obligada a comunicar informació establirà aquesta residència aplicant els procediments descrits a l'apartat C de la Secció III.

E. Terminis de revisió i procediments addicionals aplicables als comptes preexistents amb titularitat d'entitat

1. La revisió dels comptes amb titularitat d'entitat amb un saldo o valor agregat que excedeixi 250.000 dòlars estatunidencs, determinat el 31 de desembre de 2017, ha d'haver-se completat el 31 de desembre de 2019.

2. La revisió dels comptes amb titularitat d'entitat amb un saldo o valor agregat que no excedeixi 250.000 dòlars estatunidencs, determinat el 31 de desembre de 2017, però que excedeixi aquest import el 31 de desembre de qualsevol any següent, ha d'haver-se completat durant l'any natural posterior a l'any en el qual el saldo o valor agregat del compte excedeixi aquest import.

3. Si es produís un canvi de circumstàncies relatiu a un compte preexistent amb titularitat d'entitat a partir del qual la institució financera conegués, o tingués motius per conèixer, que l'autocertificació o qualsevol altra documentació associada amb el compte és incorrecta o no és fiable, la institució financera ha de tornar a determinar la condició del compte de conformitat amb els procediments establerts a l'apartat D.

Secció VI. *Diligència deguda pel que fa als comptes nous amb titularitat d'entitat*

Els procediments següents s'apliquen als comptes nous amb titularitat d'entitat:

A. Procediments de revisió per identificar els comptes amb titularitat d'entitat que poden estar subjectes a comunicació d'informació.

Respecte dels comptes nous amb titularitat d'entitat, les institucions financeres han d'aplicar els procediments de revisió següents:

1. Determinació de la residència de l'entitat titular

a) La institució financera ha d'obtenir una autocertificació, que pot formar part de la documentació d'obertura del compte, que permeti determinar la residència o les residències fiscals de l'entitat titular del compte i confirmar la credibilitat de l'autocertificació d'acord amb la informació que hagi obtingut amb l'obertura del compte, inclosa tota la documentació recopilada en aplicació dels procediments de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme. Si l'entitat certifica que no té residència fiscal, la institució financera pot basar-se en l'adreça de l'oficina principal de l'entitat per tal de determinar la seva residència.

b) Si l'autocertificació indica que l'entitat titular del compte és resident fiscal en un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació, la institució financera ha de tractar el compte com un compte subjecte a comunicació d'informació llevat que determini de manera justificada, amb fonament en la informació de què disposi o en informació pública, que l'entitat titular del compte no és una persona subjecta a comunicació d'informació.

2. Determinació de la residència de la o les persones que exerceixen el control d'una ENF passiva

La institució financera ha d'identificar si el titular del compte és una ENF passiva en la qual una o més persones exerceixen el control i determinar la residència d'aquestes persones que exerceixen el control. En cas que alguna de les persones que exerceixen el control de l'ENF passiva fos una persona subjecta a comunicació d'informació, el compte s'ha de tractar com un compte subjecte a comunicació d'informació. Per tal de realitzar aquestes determinacions, la institució financera ha de seguir les indicacions de l'apartat A.2, lletres a) a c), en l'ordre que sigui més apropiat segons les circumstàncies.

a) Determinació de si el titular del compte és una ENF passiva

Per tal de determinar si el titular del compte és una ENF passiva, la institució financera ha d'obtenir una autocertificació del titular del compte per establir la seva condició, llevat que ho pugués determinar de manera justificada amb fonament en la informació de què disposi o en informació pública, que el titular del compte és una ENF activa o una institució financera distinta de l'entitat d'inversió descrita a l'apartat A.6.b) de la secció VIII resident en un estat no participant.

b) Determinació de les persones que exerceixen el control de l'entitat titular del compte

Per tal d'identificar les persones que exerceixen el control de l'entitat titular del compte, la institució financera pot basar-se en la informació que hagi recopilat i conservat en aplicació dels procediments de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme.

c) Determinació de la residència d'una persona que exerceix el control d'una ENF passiva

Per tal de determinar la residència d'una persona que exerceix el control d'una ENF passiva, la institució financera pot basar-se en una autocertificació de l'entitat titular del compte o de la persona que n'exerceix el control.”

Article 4

Es modifica la secció VII.B de l'Annex I de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, amb el redactat següent:

“B. Procediments alternatius aplicables als comptes financers amb titularitat de persones físiques beneficiàries d'un contracte d'assegurança amb valor en efectiu o d'un contracte d'anualitats i per a contractes col·lectius d'assegurança amb valor en efectiu o contractes col·lectius d'anualitats

Una institució financera pot suposar que una persona física (que no sigui el titular) beneficiària d'un contracte d'assegurança amb valor en efectiu o d'un contracte d'anualitats i que rebí una prestació per defunció no és una persona subjecta a comunicació d'informació i tractar el compte financer com a no subjecte a comunicació d'informació, llevat que tingui constància o tingui motius per conèixer que el beneficiari és una persona subjecta a comunicació d'informació. Una institució financera té motius per conèixer que un beneficiari d'un contracte d'assegurança amb valor en efectiu o d'un contracte d'anualitats és una persona subjecta a comunicació d'informació si la informació recopilada per la institució financera comprèn algun dels indicis de residència a un altre estat enumerats a l'apartat B de la secció III. Si una institució financera té constància, o té motius per conèixer, que el beneficiari és una persona subjecta a comunicació d'informació, la institució ha de seguir els procediments establerts a l'apartat B de la secció III.

La institució financera pot tractar un compte financer que constitueixi la participació en un contracte col·lectiu d'assegurança amb valor en efectiu o en un contracte col·lectiu d'anualitats com un compte no subjecte a comunicació d'informació fins a la data en la qual un import sigui pagable a l'empleat/titular del certificat o al beneficiari, i sempre que el compte financer que constitueix la participació en un contracte col·lectiu d'assegurança amb valor en efectiu o en un contracte col·lectiu d'anualitats compleixi els requisits següents:

- (a) Que el prenedor del contracte col·lectiu d'assegurança amb valor en efectiu o el contracte col·lectiu d'anualitats sigui l'ocupador i cobreixi 25 o més empleats/empleats/titulars de certificats;
- (b) Que els empleats/titulars de certificat tinguin dret a rebre qualsevol prestació relativa a les seves participacions i a designar beneficiaris de la prestació que sigui pagable a la defunció dels titulars; i
- (c) Que l'import total pagable a qualsevol empleat/titular de certificat o beneficiari no excedeixi un milió de dòlars estatunidencs.

Per “contracte col·lectiu d'assegurança amb valor en efectiu” s'entén el contracte d'assegurança amb valor en efectiu que (i) ofereix cobertura a persones físiques associades a través d'un ocupador, associació professional, sindicat o una altra associació o grup; i (ii) cobra una prima per cada membre del grup (o membre d'una categoria del grup) l'import de la qual es determina sense tenir en compte les característiques de salut individuals que no siguin diferents de l'edat, el gènere i l'hàbit de fumar del membre (o categoria de membres) del grup.

Per “contracte col·lectiu d'anualitats” s'entén el contracte en virtut del qual els creditors són persones físiques associades a través d'un ocupador, associació professional, sindicat o una altra associació o grup.”

Article 5

Es modifiquen les seccions VIII.B.8 i 9 de l'Annex I de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, amb el redactat següent:

“8. Per “emissor autoritzat de targetes de crèdit” s'entén una institució financera que compleix els requisits següents:

a) La institució financera té la condició d'institució financera únicament pel fet de ser emissora de targetes de crèdit que només accepta dipòsits en cas que el client realitzi un pagament que excedeixi el saldo degut per operacions realitzades amb la targeta de crèdit i l'excedent no s'hagi reembossat immediatament al client; i

b) La institució financera aplica, a partir de l'1 de gener de 2018, o abans d'aquesta data, polítiques i procediments dirigits bé a evitar que el client faci pagaments en excés per sobre de 50.000 dòlars estatunidencs, o bé a garantir que qualsevol pagament en excés d'un client per sobre d'aquesta quantitat sigui reembossat en un termini de 60 dies, aplicant en ambdós casos les normes sobre agregació de comptes i de conversió de moneda establertes a la secció VII, apartat C. A aquest efecte, un pagament en excés d'un client no es refereix als saldos de crèdit que inclouin càrrecs controvertits però sí que inclou saldos de crèdit derivats de la devolució de mercaderies.

9. Per “instrument d'inversió col·lectiva exempt” s'entén una entitat d'inversió regulada com a instrument d'inversió col·lectiva, quan la titularitat de totes les participacions en l'instrument d'inversió col·lectiva és de persones físiques o d'entitats que no són persones subjectes a comunicació d'informació, amb l'excepció de les ENF passives en les quals les persones que exerceixen el control són persones subjectes a comunicació d'informació.

Una entitat d'inversió que està regulada com a instrument d'inversió col·lectiva no deixa de ser un instrument d'inversió col·lectiva exempt d'acord amb l'apartat B.9 pel sol fet d'haver emès accions al portador en forma física, a condició que:

- a) L'instrument d'inversió col·lectiva no emeti accions al portador en forma física des del 31 de desembre de 2017;
- b) L'instrument d'inversió col·lectiva retiri totes aquestes accions en el moment del seu rescat;
- c) L'instrument d'inversió col·lectiva apliqui els procediments de diligència deguda establerts a les seccions II a VII i comuniqui les informacions requerides en relació amb totes aquestes accions en el moment en el qual es presenten per al seu rescat o per a un altre pagament; i
- d) L'instrument d'inversió col·lectiva hagi establert polítiques i procediments per garantir que aquestes accions es rescatin o s'immobilitzin al més aviat possible i, en qualsevol cas, abans del transcurs de dos anys des de l'1 de gener de 2018.”

Article 6

Es modifiquen les seccions VIII.C.8, 9 i 10 de l'Annex I de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, amb el redactat següent:

“8. Per “valor en efectiu” s'entén el major dels valors següents: (i) l'import al qual tingui dret el prenedor de l'assegurança com a conseqüència del rescat o la resolució del contracte (determinat sense computar la possible reducció en concepte de penalització per rescat o préstec sobre la pòlissa), i (ii) l'import que el prenedor de l'assegurança pugui demanar prestat en virtut del contracte o en relació amb el contracte. No obstant això, el concepte “valor en efectiu” no comprèn els imports que s'han de pagar en virtut d'un contracte d'assegurança:

- a) Únicament amb motiu de la defunció de la persona assegurada en un contracte d'assegurança de vida;
- b) En concepte de prestació per danys personals o malaltia, o qualsevol altra prestació indemnitzatòria per pèrdua econòmica derivada de la materialització del risc assegurat;
- c) En concepte de devolució d'una prima prèviament pagada (menys el cost de les despeses d'assegurança, amb independència que s'hagin aplicat o no) per un contracte d'assegurança (distint d'un contracte d'annualitats o d'assegurança de vida lligat a la inversió) amb motiu de la cancel·lació o resolució del contracte, de la disminució de l'exposició al risc durant la vigència del contracte, o derivada d'un nou

càlcul de la prima per rectificació d'una notificació o d'un error similar;

- d) En concepte del dividend percebut pel prenedor de l'assegurança (distint dels dividends a la terminació del contracte), sempre que el dividend tingui relació amb un contracte d'assegurança en el qual les úniques prestacions a percebre siguin les establertes a l'apartat C.8.b); o
- e) En concepte de retorn d'una prima anticipada o d'un dipòsit de prima per un contracte d'assegurança en el qual la prima es pagui amb una periodicitat mínima anual, si l'import de la prima anticipada o del dipòsit de prima no excedeix el de la propera prima anual que s'hagi de pagar en virtut del contracte.

9. Per “compte preexistent” s'entén:

- a) Un compte financer que es mantingui obert en una institució financera el 31 de desembre de 2017.
- b) Qualsevol compte financer amb independència de la data en què s'hagués obert, quan:
 - (i) El titular del compte també és titular, a la institució financera o en una entitat vinculada situada a Andorra, d'un compte financer que és un compte preexistent d'acord amb l'apartat C.9.a);
 - (ii) La institució financera i, si escau, l'entitat vinculada situada a Andorra tracten els dos comptes financers i qualsevol altre compte financer del titular que tingui la consideració de compte preexistent com un únic compte financer a l'efecte d'acomplir els requisits de coneixement establerts a l'apartat A de la secció VII, i a l'efecte de determinar el saldo o valor de qualsevol dels comptes financers en aplicar els llindars fixats per als comptes;
 - (iii) En relació amb un compte financer subjecte als procediments de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme, la institució financera està autoritzada a aplicar aquests procediments al compte financer basant-se en els procediments aplicats al compte preexistent; i
 - (iv) L'obertura del compte financer no requereix per part del titular del compte el subministrament d'informació nova, addicional o modificada de client, excepte la necessària per als fins d'aquesta Llei.

10. Per “compte nou” s'entén un compte financer obert en una institució financera amb posterioritat a l'1 de gener de 2018, tret que sigui tractat com un compte preexistent de conformitat amb l'apartat C.9.”

10. Per “compte nou” s'entén un compte financer obert en una institució financera amb posterioritat a l'1 de gener de 2018, tret que sigui tractat com un compte preexistent de conformitat amb l'apartat C.9.”

Article 7

Es modifiquen les seccions VIII.C.14 i 15 de l'Annex I de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, amb el redactat següent:

“14. Per “compte de menor valor” s’entén un compte financer preexistent amb saldo o valor agregat el 31 de desembre de 2017 que no excedeixi un milió de dòlars estatunidencs.

15. Per “compte de major valor” s’entén un compte financer preexistent amb saldo o valor agregat que excedeixi un milió de dòlars estatunidencs el 31 de desembre de 2017, o bé el 31 de desembre de qualsevol any posterior.”

Article 8

Es modifica la secció VIII.E.6.c de l’Annex I de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d’intercanvi automàtic d’informació en matèria fiscal, amb el redactat següent:

“c) Respecte d’una entitat, qualsevol document oficial emès per un organisme governamental autoritzat a l’efecte (per exemple, una administració o un òrgan d’aquesta administració, o una entitat local) on constin el nom de l’entitat i l’adreça de la seva seu a l’estat on l’entitat al·legui tenir la residència fiscal o bé l’estat on va ser constituïda o formalitzada.”

Article 9

Es modifica el últim paràgraf de la secció 3 de l’Annex II de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d’intercanvi automàtic d’informació en matèria fiscal, amb el redactat següent:

“Quan una “institució financera” (que no sigui un fideïcomís) és resident en dos o més “estats participants” (Andorra o un altre “estat participant”), aquesta “institució financera” està subjecta a la comunicació d’informació i a les obligacions de diligència deguda de “l’estat participant” en què es mantingui el “compte o els comptes financers”.”

Article 10

Es modifica la disposició transitòria única de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d’intercanvi automàtic d’informació en matèria fiscal, que queda redactada de la manera següent:

“Disposició transitòria única. Règim transitori per als estats amb els quals l’intercanvi automàtic d’informació és aplicable des de l’1 de gener del 2017

1. Aquesta disposició transitòria és aplicable als estats o jurisdiccions amb els quals l’intercanvi automàtic d’informació és aplicable des de l’1 de gener del 2017, que són els vint-i-vuit estats membres de la Unió Europea, Gibraltar i els altres estats inclosos a la llista d’estats amb els quals s’intercanviarà automàticament informació en el marc de l’MCAA amb efectes l’1 de gener del 2017, aprovats pel Consell General.

2. Als efectes d’aquesta disposició transitòria, les mencions que es fan a les seccions III.C.6, III.D, V.A, V.B, V.E.1 i 2, VIII.B.8.b, VIII.B.9.a i d, VIII.C.9.a, VIII.C.10, VIII.C.14 i VIII.C.15 a les dates 31 de desembre del 2017, 1 de gener del 2018, 31 de desembre del 2018 i 31 de desembre del 2019, s’han d’entendre fetes al 31 de desembre del 2016, l’1 de gener del 2017, el 31 de desembre del 2017 i el 31 de desembre del 2018, respectivament.

3. La revisió de comptes preexistents el titular dels quals, o la persona que exerceix el control de l’ENF passiva titular dels quals, és resident fiscal en un dels estats a què fa referència l’apartat 1 d’aquesta disposició s’efectua en els terminis següents:

a) Comptes preexistents de major valor amb titularitat de persona física: fins al 31 de desembre del 2017;

b) Comptes preexistents de menor valor amb titularitat de persona física: fins al 31 de desembre del 2018;

c) Comptes preexistents amb titularitat d’entitats: fins al 31 de desembre del 2018.

4. La primera comunicació automàtica d’informació a què es refereix l’article 6 d’aquesta Llei, relativa a comptes preexistents el titular dels quals, o la persona que exerceix el control de l’ENF passiva titular dels quals, és resident fiscal en un dels estats a què fa referència l’apartat 1 d’aquesta disposició, s’efectua un cop transcorreguts els terminis màxims de revisió que estableix el paràgraf anterior, en els terminis següents:

a) Comptes preexistents de major valor amb titularitat de persona física: fins al 30 de juny del 2018;

b) Comptes preexistents de menor valor amb titularitat de persona física: fins al 30 de juny del 2019;

c) Comptes preexistents amb titularitat d’entitats: fins al 30 de juny del 2019.”

Article 11

Es modifiquen els apartats 3 i 4 de la disposició final primera de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d’intercanvi automàtic d’informació en matèria fiscal, i s’hi introdueix un nou apartat 5, que queda redactat de la manera següent:

“3. La incorporació d’estats a la llista dels estats amb els quals s’intercanviarà automàticament informació en el marc de l’MCAA, com l’adopció d’acords bilaterals amb altres estats, requereix en tots els casos l’aprovació del Consell General, d’acord amb el procediment legislatiu escaient. La incorporació de nous estats entra en vigor l’1 de gener posterior a la data d’aprovació pel Consell General.

4. El Ministeri de Finances haurà de publicar al BOPA de manera periòdica, i almenys un cop a l'inici de cada any natural, la llista dels estats amb els quals s'efectua intercanvi automàtic d'informació amb l'aplicació de l'estàndard comú OCDE de les normes de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers, amb la indicació de la data des de la qual s'aplica l'intercanvi per a cada estat. La primera comunicació automàtica d'informació a què es refereix l'article 6 d'aquesta Llei s'efectua en relació amb l'any natural iniciat l'1 de gener en què entri en vigor la inclusió de l'estat concernit en la llista d'estats aprovada pel Consell General. L'intercanvi d'informació amb els estats concernits no es pot referir a períodes temporals anteriors.

5. El Ministeri de Finances pot suspendre l'intercanvi automàtic d'informació amb els estats inclosos a les llistes aprovades pel Consell General quan, per qualsevol motiu, no es compleixin tots i cadascun dels requisits que requereix l'apartat 1 de la disposició final primera de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal. El Ministeri de Finances ha de dur a terme el control d'aquesta circumstància i informar mitjançant un comunicat tècnic les institucions financeres obligades a comunicar informació que no han de comunicar informació relativa als estats concernits. El Ministeri de Finances comunica igualment a les institucions financeres obligades a comunicar informació la terminació de la suspensió.”

Disposició final única. Entrada en vigor

Aquesta Llei entrarà en vigor l'1 de gener del 2018.

4- IMPULS I CONTROL DE L'ACCIÓ POLÍTICA DEL GOVERN

4.4.1 Preguntes

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 7 de novembre del 2017, ha examinat la pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 6 de novembre del 2017, relativa a la no presentació dels comptes del Fons de Reserva de Jubilació al Consell General i d'acord amb els articles 18 i 129 del Reglament del Consell General ha acordat admetre-la a tràmit i ordenar la seva publicació, (Reg. Núm. 1335).

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 7 de novembre del 2017

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Molt il·lustre Senyor,

El sotassinat, Pere López Agràs, conseller general socialdemòcrata del Grup Parlamentari Mixt, d'acord amb el que disposa el capítol quart del títol IV del Reglament del Consell General, formulo la següent pregunta perquè sigui resposta pel Govern, de forma oral, davant el ple del Consell General.

Pregunta que es formula a Govern en relació a la no presentació dels comptes del Fons de Reserva de Jubilació al Consell General

Vist que la Llei 6/2015 del Fons de Reserva de Jubilació estipula en el seu article 37 que “la comissió gestora del fons de reserva elabora un informe anual de seguiment i control de l'evolució del Fons”.

Vist que, segons es remarca a la llei, “el president del Consell d'Administració de la Seguretat Social ha de presentar l'informe a la comissió legislativa del Consell General encarregada de la gestió de la Seguretat Social”.

Vist que, fins al d'avui encara no ha tingut lloc la compareixença del president del consell d'administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social davant la comissió legislativa de Sanitat per presentar el referit informe.

Es demana,

Perquè no s'ha efectuat encara la compareixença per explicar els resultats de l'informe de seguiment i control del Fons de Reserva de Jubilació corresponents a l'any 2016?

Consell General, 6 de novembre de 2017

Pere López Agràs
Conseller general socialdemòcrata
del Grup Parlamentari Mixt

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 7 de novembre del 2017, ha examinat la pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 6 de novembre del 2017, relativa a les propostes de mesures per garantir la sostenibilitat dels comptes de la CASS i d'acord amb els articles 18 i 129 del Reglament del Consell General ha acordat admetre-la a tràmit i ordenar la seva publicació, (Reg. Núm. 1336).

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 7 de novembre del 2017

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General